

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.376/2024/8.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Gyarmathy Judit bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Ballóné dr. Varga Krisztina ügyvéd
cím2

Az alperes: név2
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Lehőcz József ügyvéd
cím4

A per tárgya: tulajdonjog megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Székesfehérvári Törvényszék
2.Pf.160/2023/11. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Székesfehérvári Járásbíróság
7.P.20.752/2021/93. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 335.000 (háromszázharmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A B. ... helyrajzi szám alatti ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) a peres felek (akik testvérek) és szülei családi nyaralója volt és a szülők 1/2-1/2 arányú tulajdonában állt. A peres felek az édesapjuk tulajdonában álló 1/2 részt 1989-ben, míg az édesanyjuk 1/2 részét 2019-ben örökölték meg – egymást közt egyenlő arányban – így a perbeli ingatlan 1/2-1/2 arányban áll a bejegyzett tulajdonukban.

[2] A felperes 2012. év szeptember és 2013. év ősze között első ütemben végzett beruházásban a perbeli ingatlant felújította és a lakóépületet átépítette, bővítette, majd 2016. év és 2020. év között a második ütemben korszerűsítette annak fűtési rendszerét, továbbá két fa erkélyt (teraszt) és egy külön álló fa melléképületet épített rá. Az első ütemben megvalósított beruházáshoz a felek édesanyja 2.442.000 forinttal járult hozzá, egyebekben annak költségeit és a teljes második ütem költségeit a felperes viselte. A felperes és a felek édesanyja abban állapodtak meg, hogy édesanyja életében a felperes nem érvényesít a beruházás miatt tulajdoni igényt. A perbeli ingatlan forgalmi értéke az első ütemben végzett beruházást megelőzően 11.810.000 forint volt, elkészültét követően 38.690.000 forintra emelkedett. 2022 évre a perbeli ingatlan forgalmi értéke 85.150.000 forint lett, amelyből 3.555.744 forint értékemelkedést a felperes által a második ütemben elvégzett beruházás eredményezett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy – ráépítés jogcímén – megszerezte a perbeli ingatlan további 35/100 tulajdoni hányadát és kérte ennek megfelelően tulajdonjoga átvezetését az ingatlan-nyilvántartásban oly módon, hogy annak 85/100 részben ő, 15/100 részben pedig az alperes a tulajdonosa.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az első ütemben történt beruházáshoz ő és az édesanyja is hozzájárultak mind tevőlegesen, mind anyagilag és abban állapodtak meg édesanyjukkal és a felperessel kötött háromoldalú megállapodásukban, hogy abból eredően az ingatlan tulajdoni viszonyaiban nem következik be változás.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes a perbeli ingatlan 50/100 tulajdonrészén túl további 3/100 tulajdonrészt – hozzáépítés jogcímén – megszerzett és ezáltal az alperes tulajdoni hányada 47/100 részre csökkent. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és megkereste az ingatlanügyi hatóságot a tulajdonjog változás átvezetése végett.

[6] Az ítélet indokolása szerint nem volt vitás a beruházások megvalósulása és az sem, hogy az építkezések a felek megállapodása alapján, jóhiszeműen történtek. Megállapította azonban az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek és az édesanyjuk az első ütemmel kapcsolatosan abban állapodtak meg, hogy a beruházás eredményétől függetlenül a perbeli ingatlan tulajdoni viszonyain nem fognak változtatni. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013.

évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:68. §-a, valamint a PK 7. számú állásfoglalás I. pontja alapján ezért arra a következtetésre jutott, hogy a felek megállapodásukkal rendezték a ráépítés jogkövetkezményét, így a felperesnek nincs jogi lehetősége arra, hogy a beruházás első ütemével kapcsolatos igényét többlet tulajdoni hányad megszerzésére vonatkozó igényként érvényesíthesse. Kifejtette azonban azt is, hogy a beruházást nem kizárólagosan a felperes finanszírozta, mert ahhoz a felek édesanyja 2.442.000 forinttal, az alperes pedig 8.000.000 forinttal hozzájárult. Nem találta e körben megalapozottnak a felperes azon állítását, amely szerint az édesanyja nevén lévő bankszámla ténylegesen a felperes megtakarításait tartalmazta volna, ezért az abból történt ráfordítás nem volt a felperes javára elszámolható. Ezzel szemben az alperes által kölcsönbe felvett 8.000.000 forint tekintetében bizonyítottanak vélte, hogy azt az alperes az építkezés költségeinek finanszírozására adta át az édesanyjuknak. Mindezek alapján a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a beruházás teljes költségét ő fizette volna, így az első ütem közös költségviselés mellett történt. A második ütem körében az alperes nem is állította a hozzájárulását és az már a korábbi megállapodáson túli beruházásnak minősíthető, ezért a második ütem tekintetében a felperes tulajdonszerzését megállapította.

[7] A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes a perbeli ingatlanon fennálló 500/1000 tulajdoni hányada mellett az alperes tulajdoni hányada terhére 184/1000 tulajdoni hányadot szerzett hozzáépítés jogcímén, így az alperes tulajdoni illetősége 316/1000 tulajdoni hányadra csökkent. Ennek megfelelően módosította az ingatlanügyi hatóság megkeresését, ezt meghaladóan pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[8] A jogerős ítélet indokolása szerint a másodfokú bíróság a tényállást módosította és mellőzte az elsőfokú bíróság azon megállapítását, amely szerint a peres felek és a felek édesanyja szóbeli megállapodásukban kizárták volna a ráépítés (hozzaépítés) jogkövetkezményeinek az alkalmazását és abban állapodtak volna meg, hogy a beruházás a fennálló tulajdoni viszonyokat nem fogja érinteni. Mellőzte továbbá annak megállapítását, hogy a hivatkozott, a felek édesanyjának nevén lévő számla ne a felperes pénzének elhelyezésére szolgált volna és mellőzte annak a megállapítását is, hogy az alperes 8.000.000 forinttal járult hozzá az építkezés első üteméhez.

[9] Kifejtette, hogy a felperes a következetes állítása szerint kizárólag az édesanyja irányába tett ígéretet arra vonatkozóan, hogy az édesanyja életében nem változnak meg a perbeli ingatlan tulajdoni viszonyai. Sosem ismerte el, hogy az alperessel is megegyeztek volna ebben és háromoldalú megállapodás jött volna létre közöttük. Ezt a rendelkezésre álló bizonyítékok sem támasztották alá, így annyi volt megállapítható, hogy a felek édesanyjának volt egy időkorláthoz nem kötött kívánsága arra vonatkozóan, hogy az ingatlan tulajdoni helyzete a beruházások eredményeképpen nem változzon meg és ezt a kérését a felperes elfogadta. Nem volt bizonyított tehát az, hogy a felek között a tulajdoni viszonyok változatlan hagyására háromoldalú megállapodás jött volna létre. A felperes és az édesanyja közti megállapodás ugyanakkor nem zárta ki, hogy a felperes a megállapodásban részt nem vevő alperessel szemben a hozzáépítésből eredő igényét érvényesíthesse, így vizsgálni kellett a felperes hozzáépítés jogcímén történő tulajdonszerzésének a Ptk. 5:68. § (1) bekezdésében foglalt feltételei fennállását.

[10] A felek édesanyja a beruházáshoz valóban hozzájárult, ami azt zárhatta volna ki, hogy a felperes az édesanyjával szemben lépjen fel ráépítés jogcímén tulajdoni igénnyel. A Ptk. 5:68. § (1) bekezdésében foglaltak az alperessel szembeni igényérvényesítést akkor zárták volna ki, ha a költségek viselésében az alperes is részt vállalt. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján azonban a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a

kölcsönkapott pénzt a felek édesanyjának adta át. A felperes annak a beruházásra történő felhasználását vitatta, az alperes pedig ezzel szemben nem tudta megjelölni, hogy ez a pénzösszeg mikor és milyen munkafolyamatokra, anyagra került felhasználásra, így nem lehetett megállapítani azt sem, hogy az alperes a beruházás költségeihez ezzel a 8.000.000 forinttal, vagy akár annál kisebb összeggel ténylegesen hozzájárult volna. A bankszámlán lévő pénzzel rendelkezésre jogosultként mindvégig, annak megnyitásától kezdődően a felperes rendelkezett és abból olyan kiadásokat fizettek, amelyek nyilvánvalóan nem a felek édesanyja, hanem a felperes életvitelébe illeszkedtek, így pl. azok a felperes utazásaihoz, a felperes gyermekei részére történt rendszeres átutalásokhoz kapcsolódtak. A felperes tehát igazolni tudta, hogy a számlán lévő pénz a saját forrása, azaz az első ütem beruházásaihoz megfelelő anyagiakkal rendelkezett. Az alperes építkezéshez való pénzbeli hozzájárulása ezzel szemben nem volt bizonyított, így az első ütem beruházását a felperes az édesanyja által elismert hozzájárulásán felül megállapíthatóan a saját forrásából finanszírozta, a hozzáépítés jogcímén történő tulajdonszerzés Ptk. 5:68. § (1) bekezdésében foglalt feltétele ezért fennállt. Mindezek alapján a nem vitatott szakvéleményben foglaltak alapul vételével megállapította az első ütem alapján is a felperes tulajdonszerzését, míg a második ütem tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő megváltoztatásával azt, hogy a Kúria állapítsa meg, a jelenlegi telekkönyvi helyzettel egyezően a perbeli ingatlan fele-fele arányban illeti a peres feleket, azaz – tartalma alapján – a kereset elutasítását kérte.

[12] Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 5:68. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 214. § (3) bekezdés a) pontját, 373. § (1) és (2) bekezdését jelölte meg.

[13] Felülvizsgálati kérelme indokolásában előadta, hogy a Ptk. 5:68. § (1) bekezdésén alapuló kereset akkor lehet megalapozott, ha a felek eltérően nem állapodtak meg. Az alperes már az előkészítő iratában előadta, hogy a kereset megalapozatlan, mert a felek között eltérő megállapodás jött létre, amit a felperes a tárgyalásokon elismert, elismerte, hogy megállapodást kötöttek arról, hogy a tulajdoni viszonyok változatlanok maradnak. A 2021. október 18-i, majd a 2022. január 10-i tárgyaláson ilyen jellegű előadásokat tett és azt is nyilatkozta, hogy a beruházás megkezdése előtt nem is gondolt arra, hogy felmerülhet a tulajdoni arányok megváltoztatása. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság is megállapította ennek a megállapodásnak a létrejöttét, arról pedig nem szólt, hogy nem hármasan kötötték a felek ezt a megállapodást édesanyjukkal, hisz ezt az alperes előadta, a felperes pedig nem cáfolta. A fellebbezésében a felperes már olyan általa kreált tényekre hivatkozott, amelyeket korábban nem állított és előadta, hogy csak az édesanyjával kötött megállapodást, azt is véghatáridővel édesanyjuk haláláig. A másodfokú bíróság elfogadta a fellebbezésnek azt a hivatkozását, hogy a megállapodás megkötésében az alperes nem vett részt, amely vonatkozásában a jogerős ítélet törvénysértő és iratellenes.

[14] Az alperes előadta, hogy elsősorban és hangsúlyozottan nem a másodfokú ítélet mérlegelési jogkörében hozott döntést támadja, hanem a másodfokú ítélet jogszabálysértő voltát. Jogszabálysértő ugyanis a másodfokú ítélet a tekintetben, hogy elfogadta a felperesnek azt az állítását, hogy az építkezés megkezdése előtti megállapodás nem terjed ki az alperesre.

Ütközik ez a Pp. 373. § (2) bekezdésébe, mert a fellebbezésben új tény állítására ez esetben nem kerülhetett volna sor. A fellebbező fél elsőfokon nem hivatkozott arra a körülményre, hogy az alperes a megállapodásban nem vett részt, holott az alperes ezt a tárgyaláson többször kijelentette és több beadványában is szerepel. A háromoldalú megállapodás létrejöttét a felperes személyes meghallgatása során sem cáfolta, érvelését először a fellebbezésben adta elő. Iratellenes a jogerős ítélet ezen megállapítása, mert a felperes az elsőfokú eljárás során az alperes ezen hivatkozását nem cáfolta, így azt a Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontja alapján elismerésnek kell tekinteni. Maga a felperes is írta a keresetlevelében, hogy az alperes is jelen volt minden megbeszélésen, ismeri a beruházás részleteit, nélküle semmi nem történt az építkezésen. A felperes is elismerte, hogy az alperes átadott az édesanyjuknak 8.000.000 forintot az építkezésre, az pedig nem róható az alperes terhére, hogy annak elköltésével így nem tudott elszámolni. A felperes rosszhiszeműségére utal, hogy az édesanyjuk halála után sok évvel kívánja a tulajdonviszonyokat megváltoztatni, ugyanakkor a számlák már nem állnak teljes egészében rendelkezésre. A felperes hivatalos jövedelme nem tette volna lehetővé a részére ilyen mértékű beruházás elvégzését. Utalt arra is, hogy K.L. tanú, akinek a nyilatkozatát a másodfokú bíróság egyebek mellett figyelembe vette, a felperes felesége, ő mondta el, hogy felek édesanyjának kikötése volt a tulajdoni viszonyok változatlanul tartása, míg nem volt vitás az, hogy az alperes 8.000.000 forintot az építkezésre adott át az édesanyjának, így nyilvánvalóan nem maradhatott ki a megállapodásokból.

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és az alperes perköltségben történő marasztalására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[17] A felülvizsgálat nem a per folytatása, hanem egy kérelemhez kötött és eljárási szabályok által szabályozott rendkívüli jogorvoslati eljárás. Tárgya a jogerős ítélet, amelynek felülvizsgálatát a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálati kérelem tehát a jogerős ítélet anyagi és/vagy eljárásjogi hibájának az orvoslására szolgál, a jogerő áttörésének olyan kivételes eszköze, amelyre csak törvényben meghatározott esetekben és feltételek fennállása esetén kerülhet sor. A jogerős ítélet felülbírálatának korlátait a felülvizsgálati kérelem és ha van ilyen, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem határozza meg: a Kúria az előadott kérelemhez, a megjelölt jogszabálysértésekhez és annak indokaihoz is kötve van [Pp. 423. § (1) bekezdés]. Nincs tehát mód arra, hogy olyan okból állapítsa meg a Kúria a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott (Kúria Pfv.20.406/2022/7., Pfv.20.210/2022/6., Pfv.20.101/2024/4.).

[18] A Pp. 413. § (1) bekezdése és – az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. hatálya alá tartozó ügyekben is alkalmazott – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában és annak indokolásában kifejtett és többek között a Kúria Pfv.21.291/2020/11., Pfv.21.096/2021/7. számú határozataiban fenntartott jogértelmezés szerint: a felülvizsgálati

kérelem egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei – egyebek mellett – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen konjunktív feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, azaz a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell ezekkel a tartalmi követelményekkel. A hiányos hivatkozásokat a Kúria érdemben nem bírálja el (Kúria Pfv.20.935/2023/9.).

[19] Az ingatlanon hozzáépítéssel történő tulajdonszerzés jogszabályi feltételeit meghatározó – az alperes által felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott – Ptk. 5:68. § (1) bekezdése egyértelmű a tekintetben, hogy tulajdonszerzés csak a tulajdonos és az építő eltérő megállapodásának hiányában lehetséges. A Ptk. ezen rendelkezése megfelel az ilyen jellegű jogvitákban (ráépítés, hozzáépítés) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény alapján már hosszú ideje kialakult és egységes joggyakorlatnak, ezt a PK. 7. számú állásfoglalás is rögzítette. (Kúria Pfv.20.186/2020/10., Pfv.20.502/2022/28., Pfv.20.201/2024/7.) Ez a jogértelmezés a per során nem is volt vitatott.

[20] A felperes keresetlevelében értelemszerűen nem hivatkozott az alperes által állított – tulajdonszerzését, azaz keresete teljesíthetőségét kizáró – három oldalú megállapodás létrejöttére. Az alperes volt az, aki ellenkérelmében állította a megállapodás létrejöttét és egyebek mellett erre a hivatkozására alapította a kereset elutasítására irányuló ellenkérelmét. A felperes azonban a jogerős ítélet megállapításának megfelelően az eljárás során mindvégig ettől eltérő tényállítást tett, nem ismerte el a háromoldalú megállapodás létét, azt állította, a felek édesanyjának ígérte meg, hogy nem változtatja meg a perbeli ingatlan tulajdoni viszonyait és nem ismerte el, hogy ebben az alperessel is megállapodott volna. A felperes tényállítása tehát eltérő volt és válasziratában is kifejtette, hogy az alperest nem kívánta ilyen módon ingyenes juttatásban részesíteni. Az alperesnek ezt a tényállítását tehát a Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem lehetett a felperes által elismertnek tekinteni.

[21] Nem volt eltérő e tekintetben az elsőfokú bíróság álláspontja sem, mert az ítélete indokai szerint nem a felperes elismerésére alapította ennek a ténynek a bizonyítottságát, hanem a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján jutott el arra a következtetésre, hogy az alperes tudta bizonyítania három oldalú, a felperes tulajdonszerzését kizáró megállapodás létrejöttét. Az elsőfokon eljáró bíróság az ítéletének [26] bekezdésében a felperes elismeréseként nem a Pp. 266. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott, hanem arra, hogy a felperes által a személyes meghallgatása során elmondottakat ítélte meg ilyen módon. A fél személyes meghallgatásakor tett nyilatkozatát a Pp. 279. § (1), (2) bekezdése szerint értékelte és azt az egyéb bizonyítékokkal, így különösen a felperes házastársának vallomásával egybevetve állapította meg e körben a tényállást és így a háromoldalú megállapodás létrejöttét. Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság indokait maga sem vitatta. A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás során a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerint eljárva a bizonyításnak ezt az eredményét okszerűtlennek minősítette és a mérlegeléssel megállapított tényállást a határozata [16] - [19] bekezdésében foglaltaknak megfelelően módosította.

[22] A másodfokú bíróság tehát – szemben az alperesi érveléssel – nem vett figyelembe új, azaz a felperes részéről új tényállításnak minősülő hivatkozást, hanem a jogvita perfelvétel során meghatározott keretei közt felülmérlegelt. A felperes a keresetét sem változtatta meg, így a jogerős döntés nem sérthette a Pp. 214. § (3) bekezdés a) pontjában és a Pp. 373. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat.

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifejezetten akként nyilatkozott, hogy hangsúlyozottan nem kívánja támadni a jogerős ítélet mérlegelési jogkörben meghozott döntését, és ennek megfelelően a mérlegelést támadó, annak vizsgálatát megnyitó adekvát jogszabálysértést [Pp. 279. §. (1) bekezdése] sem jelölt meg, a Kúria ezért a [17]- [18] bekezdésben leírtaknak megfelelően a felülvizsgálati kérelem e körben vonható indokait érdemben nem is vizsgálhatta. Nem volt ezért a felülvizsgálati eljárásban vizsgálható az, hogy a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott-e a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felek közt nem jött létre az alperes által állított három oldalú megállapodás. Nem volt vizsgálható, hogy iratellenes-e így ez okból a jogerős ítélet, hiszen ez is bizonyíték mérlegelési kérdés, a felperes személyes előadásának értékelése. Ugyancsak mérlegelési kérdés, hogy a bíróság milyen módon látta bizonyítottnak a felek édesanyja által átvett 8.000.000 forint sorsát, a felperes beruházásra lehetőséget adó vagyoni és jövedelmi viszonyait és az is, hogy lehetett-e más következtetésekre jutni a felperes házastársának vagy más tanúknak a vallomásaiból. A Pp. 279. § (1) bekezdése felhívásának hiányában a bizonyítási eljárás eredménye és a másodfokú bíróság által megállapított tényállás a felülvizsgálati eljárásban tehát nem volt módosítható. Az irányadó tényállás – háromoldalú megállapodás hiánya – alapján eltérő anyagi jogi következtetés nem volt levonható, így a jogerős ítélet a Ptk. 5:68. § (1) bekezdését sem sérti.

[24] A Kúria a kifejtettek alapján a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése szerint hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett jogszabályi rendelkezéseknek.

[25] A Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni a felperes jogi képviselőjével felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdése alapján számított ügyvédi munkadíjból álló költségét.

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdés szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. A fél által a személyes meghallgatása során elmondottak a bizonyítékok körében értékelendők.

II. A felülvizsgálati kérelem meghatározza a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet felülbírálatának korlátait.

Az alkalmazott jogszabályok

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:68. §

a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 203. § (2) bekezdés *a)* pont, 214. § (3) bekezdés *a)* pont, 279. § (1), (2) bekezdés, 373. § (1) és (2) bekezdés, 423. § (1) bekezdés

Záró rész

Budapest, 2024. november 20.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző